

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica VI. post Epiphaniam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

placet, cum tamen hoc alios doceas. Fac quod prædicas verbo, & effice exemplo; atque tunc necesse tibi non erit quarere. Unde ager ille, quem colis, habet zizania?

10. *Visimus & colligimus.*

Verè zelosi, Deique gloriam amantis est. Primò, Seminare semen in agro Dei. 2do, In- vigilare quomodo crescat. 3tio, Observare zizania etiam in herba. 4to, Ascendere ad Deum in oratione, eique nascentia mala demonstrare ac auxilium petere. 5to, Succinctum & ad nutum Dei paratum esse si fortè jubeatur colligere zizania. Beati servi isti qui ita vigilant pro agro Domini sui! Væ autem mihi infelici, qui non tantum non dico, Vis? eo, colligo; sed postquam dicitur mihi, Volo ut eas, colligas; pigritor, renuò, moras necto; excusationes obtendo.

DOMINICA VI.

Post Epiphaniam.

1. *Granum Sinapis accipiens homo, seminavit in agro suo. Matth. 13.*

Si aspicias, si tenes, si gustas granum Sinapis; informe, parvum, subamarum est: Si tamen sumas, si manduces, magnæ virtutis, miræ efficacitatis, multiplicis & saluberrimi effectus est. Aspice Sacram hostiam, tange gustu; panis est & visu, & tactu, & gustu simplex. Aspice fide eandem, sume devotione, manduca charitate, nihil eâ beatius, nihil ditius, nihil in omni bono abundantius. Aperi oculos fidei, quid sub hac tantilla quantitate non videbis? Hominem Deum

g. Dr. C. C.
Bicti
operi abcei
Tomus III
N. V
88

Deum, Corpus, animam, Sanguinem, virtutes, merita, Sapientiam, Potentiam, Bonitatem, Pulchritudinem, Charitatem, Humanitatem, Mansuetudinem, Patientiam, Obedientiam, Paupertatem. Quid vis amplius? ô Divinum Sinapi quam mirabile es! quis mihi te det gustare, sumere, tractare, prout oportet! seminareque in agro mei cordis prout decet! sit mihi amaritudo, sint lacrymæ, sit exinanitio, dummodo te pascat cibo animarum.

2. *Simile est regnum cælorum fermento.*

Fermentum Christus est, latens sub specie panis. Hoc anima pia accipiens, abscondit in fatis farinæ tribus; in anima scilicet, Corpore & Spiritu. Verbo, Opere & Cogitatione; Vel, in triplici Religiosorum voto. Vel, in tribus mensuris, quas quodvis opus bonum habere debet, nempe, in intentionis puritate, in charitatis fervore, seu devotione, in perseverantia usque in finem. Etenim æquum omnino est, hominem frequenter Sanctissimo Sacramento communicantem, ita hoc cæleste fermentum in prædicta fata abscondere, donec tota fermententur, hoc est, donec totus homo Divinus fiat. Non siquidem majoris est efficaciam, farinarum fermentum, quam hoc animarum. Et sanè, valde malis corpus illud abundare oportet humoribus; quod licet cibo saluberrimo & temperatissimo passum, moribundas tamen generat qualitates. Da mihi mihi Jesu, sic te sumere, ut totus fermenter, totus tibi similis fiam, totus in te transmuter, totus tuum gustum saporemque habeam, Tu totus in me emineas, & ego totus sim tuus.

3. *Simile*

3. *Simile est regnum calorum grano Sinaps.*

Sinapis granum specie parvum est & vile, virtute magnum; typus est Christi: qui ita parvus factus est, ut minoratus sit ab Angelis; ita vilis ut non esset ei aspectus, ita virorum novissimus, ut opprobrium esset hominum, vermis, pede cujuslibet proterendus; Magnus tamen quia exaltatus à terra, omnia trahebat ad se, exibatque virtus de ipso, & sanabat omnes. Nemo est Christianorum, qui nolit esse magnus ut Christus virtute, sed & ferè nemo est, qui ei par esse velit, in vilitate, quasi non ideo Christus esset exaltatus, quia seipsum humiliavit! Stultum igitur est gloriam Christi appetere, & vitæ ejus viam refugere ac negligere. Vis eo pervenire quo pervenit Christus, eadem ito viâ, quâ ivit Christus.

4. *Simile est regnum calorum grano Sinaps.*

Granum Sinapis vile & exile, forma est humilitatis, quid enim vilius humilitate? ipsa est vilitas, nisi quia voluntaria, quamvis sit & necessaria. In quantum enim quis se contemptibilem cognoscit, in tantum se contemnit, in quantum verò contemnit, in tantum se humiliat. Parva est, ut granum sinapis humilitas, aded, ut cum omnibus maxima videatur, sibi met appareat minima. Verus quippe humilis mavult vilis reputari, quam humilis prædicari. Rotunda est & angulis caret humilitas, quia superflua non quærit, secundum naturam facit omnia, nulla in oculos affectatione incurrit, amat, & gaudet defectu, ex omnibus humiliandi accipit occasionem; Omnis, Virtutes sine humilitate congregans, quasi pulverem in ven-

rum porta
motu, ad
tum. Am
sicut Patie
humilitate
sine amar
litas est, q
sicut circu
illis omne
servatur h
est: Melio
superbus.

FErmen
ferme
adjungere
sapi, sic
Deo non
facit pro
Quantò a
debimus;
stra in op
cede.

6.

AMant
det
concrede
nibus, ve
cet, quo
quippe d
sine vanit
in oculis
torum no
dit ferme
V.P.D.

g: Dree
bicki
oper: ascei
TOMUS III
N: V
58

nam portat. Volubilis est Humilitas, facilis motu, ad omnem Dei, Majorum, Rationis, nutum. Amara item ut Sinapi hæc virtus est; quia sicut Patientia ad Pacem, ita humiliatio ducit ad humilitatem; humiliatio autem non provenit sine amaritudine. Perfectissima denique humilitas est, quia sola perfectos homines facit, & sicut circuli in omni figura inscribi possunt, vel illis omnes circumscribi, sic omnis virtus vel servatur humilitate, vel eâ paratur, unde dictum est: Melior est peccator humilis, quàm justus superbus.

5. *Simile est fermento.*

Fermentum fervor Spiritus est; abscondere fermentum in farina, est fervorem operibus adjungere. Ut enim sine fermento panis non capit, sic sine devotionis fervore bonum opus Deo non placet. Unus porro actus intensus, facit pro mille remissis. Et Augustinus ait; Quânto ardentius diligimus, tantò serenius videbimus; hoc est, juxta fervorem charitatis nostræ in opere, accipiemus amplitudinem in mercede.

6. *Quod acceptum mulier abscondit.*

Amant abscondi gratiæ divinæ dona; nec audent Deus cordibus perviis, thesauros suos concredere. Vult enim abscondi eos, ab hominibus, vel potius ab humanis laudibus, ut scilicet, quod facit dextra, nesciat sinistra: Valde quippe difficilè est dona Dei in se reposita, aliis sine vanitate narrare, nec minùs laboriosum est, in oculis hominum bona agere, & laudibus eorum non tangi. Prudens ergo anima abscondit fermentum suum; vel quia id, quod facit,

V. P. Druz. Op. X.

E

non

non magni æstimat ipsa; vel quia se multis modis, & in ipso bono opere defecisse cognoscit; vel quia novit, sæpe hominibus videri quod bona agant, cum tamen Dei oculis pravè eos agere constet, & inde eos mereri pœnam, unde præmio se dignos fore putabant; adeoque verentur opera sua; Et etiam si justi fuerint, non audent tamen elevare caput; Intelligent, nulli unquam Sanctorum obfuisse, quod latuit, multis obfuisse quia inclaruerunt.

7. *Simile est regnum cælorum fermento.*

Vilius & obviis comparatur, cælum. Non quia ipsum vile est, sed quia facile, quia cuius obvius est, quia omnibus sive ad emendum, sive rapiendum; sive ad furtum est expositum. Noli quærere de pretio regni cælorum; tantum valet quantum habes, te da & habebis illud. Esto granum Sinapis, esto fermentum, & habebis cælum; imò eris cælum, Esto granum, modicus videlicet in oculis tuis, in æstimatione tua, velisque talis esse in æstimatione aliena, & habebis cælum. Esto Sinapi; fervens, videlicet, & ardens Spiritu in Deum, in salutem tuam ac aliorum. Esto fermentum vile, tibi videlicet & apud te, sed virtute, labore, charitate, patientiâ, doctrinâ, ac exemplo talis sis, ut possis totam massam fermentare, inque panem Christo ac mensæ ejus sapidum convertere; non sapit sine fermento panis, nec sine zelo labor Spiritualis. Angeli sunt sine zelo nihil, haud dubium quin nec homines sine zelo Angelici futuri sint.

8. *Hæc omnia locutus est Jesus in parabolis.*

USque modo Dominus Jesus in parabolis loquitur; usque modo sine parabolis loquitur

g. Dr. L. Z.
Bicki
oper. ascei
Tomus III
N. V
58

nihil Sed enim, quisnam credit Domine Jesu
 sermonibus tuis? Tanti sunt etiam hodie verba
 tua, quanti viles parabolæ, & triviales gerræ. Om-
 nes quidem doctrinam Evangelii laudamus, at
 quis est qui verba illa facit? cum tamen scri-
 ptum sit, Estote factores verbi, non auditores
 tantum. Laudamus verba Christi ore, vitupe-
 ramus ea opere. An non parabola est, Væ vo-
 bis qui ridetis. Diligite inimicos vestros. No-
 lite judicare & non judicabimini. Beati qui per-
 secutionem patiuntur. De omni verbo otioso,
 reddent rationem homines in die judicii. Omnia
 hæc sunt parabolæ mundo, quia nihili fiunt à
 mundo, suntque tanquam deliramenta coram
 hominibus. Attendite verò dicentem Domi-
 num; Cælum & terra transibunt, verba autem
 mea non transibunt, donec hæc omnia fiant; ut
 ne jota unum vel apex sit, qui non impleatur.
 Sed & tibi homo Religiose, non videantur pa-
 rabolæ, minutia illæ Regularum, passim à te vio-
 lari solitæ. Sermones & adhortamenta majo-
 rum, Exempla meliorum, Conscientiæ remorsus
 & stimuli, non sint tibi, inquam, Parabolæ, sicut
 sunt tepidis.

DOMINICA

Septuagesimæ.

1. *Quia ego bonus sum.* Matt. 20.

Quam majorem, anima mea, Christi in San-
 ctissimo Sacramento ad te adventûs ratio-
 nem requiris, quam aliam libertatis ejus quam
 cum illo versari possis causam, præter hanc po-
 stulas,

E 2

stulas,